

De ijzervreter

Lekker languit voor de televisie liggen met een bakje chips of pinda's binnen handbereik. Voor veel mensen was dat deze sportzomer het summum van ontspanning tijdens de Europese kampioenschappen voetbal, de Tour de France en de Olympische Spelen.

Lekker languit liggen is echter niet voor iedereen ontspannend. Het Corpus Christi in het Esdonks kapelleke ziet er na eeuwenlang liggen in dezelfde houding behoorlijk stijf uit. De Esdonkse Christus heeft ook geen televisie om naar sportwedstrijden te kijken. Hij kan naar buiten turen door die glazen ruit naast hem en dan ziet hij hooguit de verbaasde gezichten van toeristen die naar binnen gluren. De tijd dat gelovigen hier speciaal kwamen om te bidden voor genezing is grotendeels voorbij. En wat te denken van dat verdomde gaatje in dat glas. Altijd die tocht.

Maar misschien is hij het liggen toch niet beu. Wat gaat er immers boven zalig niets doen? - dolce far niente, zoals de Italianen zeggen. Wat de Esdonkse Christus bovendien gemeen heeft met de gemiddelde televisiekijker is het bakje met knabbels binnen handbereik.

Oh, dat zijn spijkers? Dan was Christus zeker een ijzervreter.

